

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 23 listopada 2020 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw

(druk nr 262)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest udzielenie wsparcia przedsiębiorcom działającym w branżach, które znalazły się w trudnej sytuacji w związku z wprowadzonymi obecnie zasadami bezpieczeństwa, mającymi zapobiegać rozprzestrzenianiu się COVID-19. Są to branże, których działalność może sprzyjać rozprzestrzenianiu się COVID-19, w tym branża gastronomiczna, fitness, targowa, estradowa, filmowa, rozrywkowa, rekreacyjna, fotograficzna i fizjoterapeutyczna. Ustawa wprowadza do porządku prawnego dalsze, szczególne rozwiązania mające na celu przeciwdziałanie negatywnym skutkom gospodarczym i utrzymanie miejsc pracy.

W tym celu ustawa zmienia ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (ustawy COVID-19), w której m.in.:

- 1) określa termin końcowy, do którego mogą być składane wnioski o dofinansowanie wynagrodzeń pracowników, o których mowa w art. 15g, art. 15ga i art. 15gg;
- 2) zawiesza stosowanie ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy w okresie, w którym możliwe jest uzyskanie wsparcia na podstawie art. 15g, art. 15ga i art. 15gg;
- 3) rozszerza krąg podmiotów uprawnionych do skorzystania z pomocy finansowej;
- 4) wprowadza jednorazowe dodatkowe świadczenie postojowe dla osób, które skorzystały już ze świadczenia postojowego w trybie art. 15zs lub art. 15zua;

- 5) wprowadza wymianę informacji między Zakładem Ubezpieczeń Społecznych a Krajową Administracją Skarbową w zakresie wypłaty jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego;
- 6) upoważnia Zakład Ubezpieczeń Społecznych do przeprowadzania kontroli zasadności wypłaty świadczeń postojowych;
- 7) reguluje sprawę zwrotu dofinansowania w sytuacji śmierci beneficjenta;
- 8) przewiduje możliwość zwolnienia, w przypadku spełnienia określonych w ustawie warunków, z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych;
- 9) zawiesza pobór opłaty targowej w roku 2021 oraz przewiduje dla jednostek samorządu terytorialnego rekompensatę, w przypadku gdy dochód z opłaty targowej pobranej przez nie w 2019 r. przekroczył 10 000 zł.

Ustawa dokonuje również zmiany:

- 1) ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, przewidując w art. 52m tej ustawy zwolnienie od podatku dochodowego otrzymane lub pozostawione do dyspozycji podatnika jednorazowe świadczenia postojowe, o których mowa w art. 15zs² ustawy COVID-19;
- 2) ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, przewidując w art. 68a tej ustawy:
 - a) wydłużenie możliwości odroczenia terminu wykonania badań technicznych i zezwolenie na eksploatację urządzenia technicznego, w przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w przypadku niebezpieczeństwa szerzenia się zakażenia lub choroby zakaźnej, na 2021 r.,
 - b) możliwość wystąpienia z kolejnym wnioskiem o odroczenie terminu wykonania badania technicznego i zezwolenie na eksploatację urządzenia technicznego, po przeprowadzeniu badania technicznego odroczonego zgodnie z ust. 1 tego artykułu;
- 3) ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przewidując rozszerzenie art. 4 tej ustawy o przepisy określające, że obywatele innych państw niż państwa członkowskie Unii Europejskiej, którzy są uczestnikami programów wsparcia dla cudzoziemców w zakresie podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą podejmować

i wykonywać działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na takich samych zasadach jak obywatele polscy, oraz że Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów określi, w drodze obwieszczenia, wykaz tych programów;

- 4) ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, przewidując, że w sprawach dotyczących udzielania wsparcia związanego z utrzymaniem miejsc pracy, o którym mowa w art. 15gga i art. 15zze⁴ ustawy COVID-19 podpis zaufany oraz podpis osobisty uznaje się za równoważne co do skutków prawnych z podpisem własnoręcznym.

Zgodnie z art. 7 ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia:

- 1) z wyjątkiem art. 1 pkt 11, pkt 25 lit. a w zakresie zmienianego art. 31zo ust. 9 oraz lit. b, pkt 26–28 i art. 2, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) z tym, że:
 - a) art. 1 pkt 3 lit. a z mocą od dnia 24 czerwca 2020 r.,
 - b) art. 1 pkt 3 lit. b oraz pkt 16 i 17 z mocą od dnia 31 marca 2020 r.,
 - c) art. 1 pkt 22 z mocą od dnia 8 marca 2020 r.,
 - d) art. 5 w zakresie dodawanego art. 58 ust. 2 z mocą od dnia 24 czerwca 2020 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy wpłynął do Sejmu jako przedłożenie rządowe w dniu 26 października 2020 r. (druk sejmowy nr 704). W dniu 27 października 2020 r. projekt ustawy został skierowany do pierwszego czytania do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny.

Komisja Polityki Społecznej i Rodziny, po rozpatrzeniu projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 27 października 2020 r., przyjęła projekt i wniosła o jego uchwalenie przez Sejm w brzmieniu zaproponowanym w sprawozdaniu (druk sejmowy nr 709).

Drugie czytanie projektu ustawy odbyło się na 21. posiedzeniu Sejmu w dniu 18 listopada 2020 r. Sejm skierował ponownie projekt ustawy do Komisji Polityki i Rodziny w celu rozpatrzenia poprawek zgłoszonych w drugim czytaniu. Komisja Polityki Społecznej i Rodziny po rozpatrzeniu poprawek na posiedzeniu w dniu 18 listopada 2020 r. wniosła w dodatkowym sprawozdaniu (druk sejmowy nr 709-A) o uchwalenie ustawy przez Sejm z 32 poprawkami.

Sejm uchwalił ustawę na 21. posiedzeniu w dniu 19 listopada 2020 r. Za przyjęciem

ustawy głosowało 433 posłów, przy 13 głosach wstrzymujących się i 3 głosach przeciw.

III. Uwagi szczegółowe

1. Art. 1 pkt 1, art. 11i ust. 4 pkt 3 i ust. 6 – przepisy art. 11i ust. 4 pkt 3 i ust. 6 ustawy COVID-19 odwołują się do określenia „BDO”. Z uwagi na to, że określenie to stanowi skrót nazwy własnej Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami przyjęty na potrzeby ustawy o odpadach w art. 79 ust. 1 tej ustawy, proponuje się, aby przepisy art. 11i ust. 4 pkt 3 i ust. 6 odnosiły się do pełnej nazwy tej bazy.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 1, w art. 11i:

- a) w ust. 4 w pkt 3 wyraz „BDO” zastępuje się wyrazami „Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach”,
- b) w ust. 6 w zdaniu pierwszym i drugim wyraz „BDO” zastępuje się wyrazami „Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami”.

2. Art. 1 pkt 1, art. 11j ust. 1 – art. 11j ust. 1 ustawy COVID-19 w zakresie, w jakim przewiduje, że wojewoda może, w drodze decyzji administracyjnej, wydać polecenie dotyczące gospodarowania odpadami podmiotom, o których mowa w **art. 11 ust. 1 i 2** tej ustawy, wymaga zmiany. Zgodnie bowiem z art. 36 ust. 1 ustawy COVID-19 ww. art. 11 utracił moc z dniem 4 września 2020 r. Analiza obowiązujących przepisów ustawy COVID-19 pozwala wnioskować, że w rozpatrywanej sytuacji art. 11j ust. 1 powinien odwoływać się do podmiotów, o których mowa w **art. 11h ust. 1 i 2** ustawy COVID-19. Jeżeli, tak proponuje się przyjęcie poniższej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 1, w art. 11j w ust. 1 wyrazy „art. 11” zastępuje się wyrazami „art. 11h”.

3. Art. 1 pkt 1, art. 11k – przepisy art. 11k ustawy COVID-19 nadają wojewodzie uprawnienie do zmiany lub wyłączenia, w drodze zarządzenia, wymagań dotyczących selektywnego zbierania odpadów komunalnych, zmiany częstotliwości odbierania odpadów komunalnych oraz sposobu świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania tych odpadów, określonych w aktach prawa miejscowego (uchwałach rady gminy, w tym w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie)

oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 4a ust. 1 ustawy o utrzymywaniu czystości i porządku w gminie. Wojewoda został więc uprawniony do podejmowania, w drodze aktu prawnego o charakterze wewnętrznym, jakim jest zarządzenie, decyzji dotyczących praw i obowiązków osób, które nie są mu podległe. Takie rozwiązanie budzi zasadnicze wątpliwości w kontekście zgodności z art. 93 ust. 1 Konstytucji, który jednoznacznie rozstrzyga, że **akty prawne o charakterze wewnętrznym obowiązują tylko jednostki organizacyjne podległe organowi wydającemu ten akt**. Sytuacji tej nie zmienia art. 17 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, zgodnie z którym wojewoda, w celu realizacji powierzonych mu zadań, wydaje zarządzenia. Przepis ten stanowi bowiem ogólną podstawę prawną do wydawania przez wojewodę zarządzeń (zgodnie z art. 93 ust. 2 Konstytucji) służących realizacji powierzonych mu zadań, wskazując formę działania wojewody w relacjach z podległymi mu podmiotami.

4. Art. 1 pkt 3 lit. b, art. 15g ust. 17c – w art. 15g ust. 17c ustawy COVID-19 po wyrazach „w rozumieniu” proponuje się dodać wyrazy „art. 3 pkt 13”, zapewniając w ten sposób spójność tego przepisu z pozostałymi przepisami ustawy COVID-19 odnoszącymi się do operatora wyznaczonego (np. z art. 15zzzzzzb ust. 1). Przepis art. 3 pkt 13 ustawy – Prawo pocztowe stanowi definicję określenia „operator wyznaczony”.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 3 w lit. b, w ust. 17c po wyrazach „w rozumieniu” dodaje się wyrazy „art. 3 pkt 13”.

5. Art. 1 pkt 6, art. 15gga ust. 6 – art. 15gga ust. 6 ustawy COVID-19 składa się z dwóch zdań, przy czym zdanie drugie składa się z wprowadzenia do wyliczenia i wyszczególnienia (punktów). Konstrukcja tego przepisu nie odpowiada więc wymogom redagowania przepisów określonym w § 56 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej, zgodnie z którymi w obrębie ustępu zawierającego wyszczególnienia wyróżnia się dwie części: wprowadzenie do wyliczenia oraz punkty (jedno zdanie składające się z wprowadzenia do wyliczenia i wyszczególnienia). W związku z tym oraz mając na uwadze, że art. 15gga określa już podmiot uprawniony do składania wniosku o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy w ust. 1, oraz fakt, że liczne przepisy ustawy, w tym ust. 8 i 17 ww. art. 15gga, odwołują się do elementów

przywołanego wniosku, o których mowa w art. 15gga ust. 6, proponuje się przyjęcie poniższej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 6, w art. 15gga w ust. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy jest składany w postaci elektronicznej za pomocą udostępnionego narzędzia do dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorcy i zawiera w szczególności:”.

6. Art. 1 pkt 6, art. 15gga ust. 6 pkt 3 i ust. 10 – w art. 15gga ustawy COVID-19 w ust. 6 w pkt 3 wyrazy „trzech miesięcy” proponuje się zastąpić wyrazami „3 miesięcy”. W ust. 10 tego artykułu proponuje się natomiast po wyrazie „Funduszu” dodać wyrazy „Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych”, zapewniając jego spójność z pozostałymi przepisami ustawy COVID-19, w szczególności z pozostałymi przepisami art. 15gga.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 6, w art. 15gga:

- a) w ust. 6 w pkt 3 wyrazy „trzech miesięcy” zastępuje się wyrazami „3 miesięcy”,
b) w ust. 10 po wyrazie „Funduszu” dodaje się wyrazy „Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych”.

7. Art. 1 pkt 6, art. 15gga ust. 14 pkt 5 – zgodnie z art. 15gga ust. 14 pkt 5 ustawy COVID-19 wskazany w nim przedsiębiorca jest obowiązany poddać się kontroli wojewódzkiego urzędu pracy. Wydaje się jednak, że podmiotem uprawnionym do prowadzenia tej kontroli będzie nie wojewódzki urząd pracy, lecz jego dyrektor, na co mogą wskazywać pozostałe przepisy ustawy COVID-19, w tym art. 15gga ust. 22, odnoszące się do kontroli prowadzonej przez dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy (np. art. 15ga ust. 14, art. 15gg ust. 22).

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 6, w art. 15gga w ust. 14 w pkt 5 po wyrazie „kontroli” dodaje się wyraz „dyrektora”.

8. Art. 1 pkt 6, art. 15ggb – wątpliwości budzi przewidziane w art. 15ggb ustawy COVID-19 upoważnienie ustawowe przekazujące do unormowania w drodze

rozporządzenia sprawy, które co do zasady powinny stanowić materię ustawową. Określenie podmiotów, którym będzie przyznana ponowna wypłata świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy (ustalenie kręgu przedsiębiorców), w tym innych niż podmioty uprawnione do tego świadczenia na podstawie przepisu materialnego art. 15gga ust. 1, oraz warunków przyznania świadczenia, niewątpliwie rozstrzyga bezpośrednio o prawach i obowiązkach osób, do których będą adresowane przepisy tego rozporządzenia. W związku z tym zaznaczyć należy, że zgodnie z ugruntowaną linią orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego upoważnienie do wydania aktu wykonawczego nie może przekazywać do uregulowania spraw należących do materii ustawowej ponieważ rolą rozporządzenia jest konkretyzacja ustawy, a nie jej uzupełnienie (np. wyrok TK z 28 czerwca 2000 r., K 25/99, 29 czerwca 2004 r. U 1/03, 26 lipca 2004 r., U 16/02). Analogiczne wątpliwości dotyczą upoważnień ustawowych art. 15zt (art. 1 pkt 12 ustawy), art. 15zze⁵ (art. 1 pkt 19 ustawy) i art. 31zy (art. 1 pkt 30 ustawy).

9. Art. 1 pkt 9 lit. a, art. 15l – art. 1 pkt 9 lit. a ustawy dokonuje zmiany we wprowadzeniu do wyliczenia w art. 15l ustawy COVID-19. Z uwagi na to, że art. 15l jest podzielony na trzy ustępy polecenie nowelizacyjne wymaga uzupełnienia o wskazanie brakującego ustępu. Analiza brzmienia ustępów art. 15l sugeruje, że w rozpatrywanym przypadku chodzi o ust. 1.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 9 w lit. a w poleceniu nowelizacyjnym przed wyrazami „wprowadzenie do wyliczenia” dodaje się wyrazy „w ust. 1”.

10. Art. 1 pkt 11, art. 15zs² ust. 6 i 7 – ust. 6 w art. 15zs² ustawy COVID-19 (rozstrzygający o odpowiednim stosowaniu art. 15zr ust. 1 i 3 do ustalania wysokości jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego) proponuje się połączyć z ust. 7 tego artykułu (rozstrzygającym o odpowiednim stosowaniu wskazanych w nim przepisów do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego) przez uwzględnienie w ust. 7 odwołania do przepisów art. 15zr ust. 1 i 3 (ustalających wysokość świadczenia postojowego). Za takim rozwiązaniem przemawiają zarówno wytyczne § 55 Zasad techniki prawodawczej, dotyczące oznaczania i podziału jednostek redakcyjnych przepisów prawnych, jak i zapewnienie spójności z pozostałymi przepisami ustawy COVID-19, np. z **art. 15zs1 ust. 6**, który rozstrzyga, że do dodatkowego świadczenia

postojowego stosuje się odpowiednio m.in. przepisy **art. 15zr ust. 1 i 3** (a więc przepisy ustalające wysokość świadczenia postojowego).

Ponadto ust. 7 w art. 15zs² stanowi, że do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, o którym mowa w art. 15zs² ust. 1, stosuje się **odpowiednio przepisy art. 15zy**. Należy więc zaznaczyć, że przepisy art. 15zy nie będą stosowane odpowiednio tylko wprost do tego świadczenia. Jednoznacznie wynika to ze zmian proponowanych w art. 1 pkt 14 ustawy. Zgodnie z nimi art. 15zy ust. 1 stanowi, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych informuje Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o wysokości przychodu wykazanego we wniosku, o którym mowa m.in. w **art. 15zs² ust. 2**, natomiast art. 15zy ust. 2, że Szef Krajowej Administracji Skarbowej informuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych o rozbieżnościach pomiędzy przychodem wykazanym we wniosku, o którym mowa w **art. 15zs² ust. 2**. W związku z tym w art. 15zs² w ust. 7 należy skreślić odwołanie do art. 15zy.

Propozycje poprawek:

w art. 1 w pkt 11, w art. 15zs²:

- a) skreśla się ust. 6,
- b) w ust. 7 wyrazy „art. 15zr ust. 4” zastępuje się wyrazami „art. 15zr ust. 1, 3 i 4” oraz skreśla się wyrazy „art. 15zy”.

11. Art. 1 pkt 14 – w art. 1 w pkt 14 wyrazy „art. 15zy w ust. 1 i ust. 2” należy zastąpić wyrazami „art. 15zy w ust. 1 i 2”.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 14 wyrazy „art. 15zy w ust. 1 i ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 15zy w ust. 1 i 2”.

12. Art. 1 pkt 19, art. 15zze⁴ ust. 2 i 4 – w art. 15zze⁴ ust. 2 i 4 ustawy COVID-19, przy odnoszeniu się do dotacji, proponuje się skreślić odesłanie do ust. 1 tego artykułu, zachowując spójność tych przepisów z pozostałymi ustępami art. 15zze⁴.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 19, w art. 15zze⁴ w ust. 2 i w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „, o której mowa w ust. 1,”.

13. Art. 1 pkt 25 lit. a, art. 31zo ust. 8 – art. 31zo ust. 8 ustawy COVID-19 jest wewnętrznie niespójny w zakresie, w jakim określa podmioty zwolnione z obowiązku opłacania należnych składek, począwszy od części „oraz świadczącej usługi”. Wydaje się, że część ta powinna być uzupełniona o wyraz „osoby”.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 25 w lit. a, w ust. 8 wyrazy „świadczącej usługi” zastępuje się wyrazami „osoby świadczącej usługi”.

14. Art. 1 pkt 26 lit. d, art. 31zp ust. 3 – w art. 1 w pkt 26 w lit. d ustawy należy zlikwidować występujący po wyrazach „2–2d;” średnik, zapewniając spójność proponowanej zmiany z pozostałą treścią zmienianego art. 31zp ust. 3 ustawy COVID-19.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 26 w lit. d wyrazy „2–2d;” zastępuje się wyrazami „2–2d”.

15. Art. 1 pkt 31, art. 31zy¹³ ust. 4 pkt 1 – w art. 31zy¹³ ust. 4 pkt 1 ustawy COVID-19, odnoszącym się do warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, proponuje się skreślić odesłanie do pkt 1 i 2, ponieważ ust. 1 składa się wyłącznie z pkt 1 i 2, a ust. 4 rozstrzyga o niestosowaniu wszystkich warunków określonych w ust. 1 (w pkt 1 i 2). Zgodnie z przyjętą praktyką w takich sytuacja należy odesłać do podstawowej jednostki redakcyjnej (w rozpatrywanym przypadku do ust. 1), co zresztą znajduje odzwierciedlenie zarówno we wprowadzeniu do wyliczenia omawianego ust. 4 (odnoszącego się do osób, o których mowa w ust. 1), jak i pkt 2 w ust. 4 (odnoszącego się do warunków zatrudnienia, o których mowa w ust. 1).

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 31, w ust. 4 w pkt 1 skreśla się wyrazy „pkt 1 i 2”.

16. Art. 1 pkt 32, art. 31zzm ust. 1 i 2 – przepisy art. 31zzm ust. 1 i 2 ustawy COVID-19 przewidują, że w 2021 r. nie pobiera się opłaty targowej oraz, że z tego tytułu jednostkom samorządu terytorialnego przysługuje rekompensata ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, pod warunkiem jednak, że dochód z tej opłaty przekroczył w tych jednostkach w 2019 r. 10 000 zł. Rozwiązanie takie budzi wątpliwości w kontekście zgodności z wywodzoną z art. 32 Konstytucji zasadą równości wobec

prawa i niedyskryminacji. Skoro bowiem proponowane przepisy wprowadzają normy niekorzystne dla jednostek samorządu terytorialnego, wpływające na ich źródło dochodów, jakim jest zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego opłata targowa, to proponowany system rekompensat powinien przysługiwać wszystkim jednostkom samorządu terytorialnego, które w 2019 r. uzyskały dochód z tytułu pobierania tej opłaty.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 32, w art. 31zzm w ust. 2 skreśla się wyrazy „, o ile dochód z opłaty targowej pobranej przez nie w roku 2019 przekroczył 10 000 złotych”.

17. Art. 1 pkt 32, art. 31zzm ust. 2 – w przypadku nieuwzględnienia propozycji poprawki zaproponowanej w powyższej uwadze nr 16, w art. 31zzm w ust. 2 ustawy COVID-19 proponuje się zastąpić wyraz „złotych” skrótem tej waluty, zapewniające jego spójność z pozostałymi przepisami ustawy COVID-19 (np. art. 15gga ust. 4, art. 15zze⁴ ust. 7).

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 32, w art. 31zzm w ust. 2 wyraz „złotych” zastępuje się wyrazem „zł”.

18. Art. 1 pkt 32, art. 31zzr – art. 31zzr ustawy COVID-19 wymaga korekty redakcyjnej. Zamieszczone w nim wyrazy „działalności działalność kodami” należy zastąpić wyrazami „działalności, kodami”, zapewniając wewnętrzną spójność tego przepisu.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 32, w art. 31zzr w zdaniu pierwszym wyrazy „działalności działalność kodami” zastępuje się wyrazami „działalności, kodami”.

19. Art. 2, art. 52m pkt 1a – art. 52m pkt 1a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych stanowi, że wolne od podatku dochodowego jest otrzymane lub postawione do dyspozycji podatnika w 2020 r. jednorazowe dodatkowe świadczenie postojowe, o którym mowa w art. 15zs² ustawy COVID-19 oraz w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 15zs² ust. 8 tej ustawy. Należy więc zwrócić uwagę, że:

- 1) po pierwsze art. 15zs² ustawy COVID-19, w uchwalonej ostatecznie przez Sejm ustawie, nie zawiera wskazanego wyżej upoważnienia ustawowego w ust. 8;
- 2) po drugie obecnie na etapie prac w Senacie znajduje się ustawa z dnia 28 października 2020 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób

fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 249), która w art. 1 w pkt 20 w lit. b również dokonuje zmiany ww. art. 52m dodając w nim przepis tak samo oznaczony pkt 1a (odnoszący się do dodatkowego świadczenia postojowego, o którym mowa w art. 15zs¹ ustawy COVID-19), jak w opiniowanej ustawie.

Propozycja poprawki:

art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1426, 1428, 1492 i 1565) w art. 52m w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) jednorazowe dodatkowe świadczenie postojowe, o którym mowa w art. 15zs² ustawy o COVID-19;”.”.

20. Art. 4 pkt 2, art. 4 ust. 8 – art. 4 ust. 8 ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest nieczytelny i ogólnikowy. Przewiduje on bowiem, że Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów określi, w drodze obwieszczenia, wykaz programów, o których mowa w art. 2 pkt 6 tej ustawy (programów wsparcia dla cudzoziemców w zakresie podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej). Nie określa natomiast, w jakim publikatorze oraz w jakim terminie obwieszczenie to ma być ogłoszone. Jeżeli omawiane obwieszczenie miałyby być ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, to zgodnie z art. 10 ust. 4 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych musiałoby to wynikać z brzmienia proponowanego art. 4 ust. 8. Przedstawienie ewentualnej poprawki będzie możliwe po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawicieli wnioskodawcy.

Sławomir Szczepański

Główny legislator